

РЕШЕНИЕ

№ 4653

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5615** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197, ал.2-4 ДОПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. О., чрез пълномощниците адв. С. и адв. Б., оспорва Решение № ПО-49/ 25.05.2021г. на директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001251/ 27.04.2021г.

Жалбоподателят оспорва решението с доводи, че тезата на териториалния директор, че публичният изпълнител е обвързан с искането на ревизиращия орган и не може да контролира неговата преценка отреждат на публичния изпълнител функцията на машинописец. Ако се приеме, че за да се наложи предварителна обезпечителна мярка по чл.121 ДОПК е достатъчно в искането на публичния изпълнител да се посочи един факт, без да се изследва дали този факт води до логичен извод за съществуване на предполагаемо бъдещо публично задължение, би се стигнало до абсурд: ревизиращият орган да предполага, че една бъдеща експертиза ще доведе до евентуално публично вземане с непосочено правно основание в размер, предполагаган от ревизията, която не притежава специални знания за пазарната стойност на възнаграденията по договора за наем. Искането за налагане на обезпечение не съдържа конкретни текстове на ЗКПО, които да обуславят разумно предположението на ревизиращия орган. Не е извършена преценка на обезпечителната нужда.

Иска се отмяна на решението и отмяна на постановлението с основен довод необоснованост в мотивите на постановлението. Претендират се разноски по списък. Ответникът, директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител иска

съдът да остави жалбата без уважение и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима като подадена от легитимирано лице, в срок и срещу подлежащ на обжалване акт.

От фактическа страна се установява следното:

Спрямо [фирма] е издадена Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220420006872-020-001/ 12.11.2020г. с обхват установяване на задължения за корпоративен данък за периодите от 11.07.2017г. до 31.12.2019г., за окончателен данък на местни и чуждестранни физически лица от наем по чл.38, ал.12 ЗДДФЛ за същия период и за данък върху добавената стойност от 14.07.2017г. до 31.12.2019г. Ръководителят на ревизията се е обърнал към дирекция "Събиране" на ТД на НАП С. с искане за предварително обезпечаване на задължения, в което е посочен предполагаем размер на задълженията на дружеството, подлежащи на установяване в рамките на ревизията – главница 10293,43 лв. и лихва 1946,43 лв. към 16.04.2021г. Посочено е в искането, че ревизията е възложена по постановление по пр.пр. 2552/2019г. от 27.10.2020г. на Специализираната прокуратура и че основната дейност на търговеца през ревизираните периоди е строителни и предприемачески услуги, покупка на недвижими имоти и вещни права върху недвижими имоти и отдаване под наем, лизинг и продажбата им. Назовани са декларираните от дружеството счетоводни и данъчни загуби през 2017г., 2018г. и 2019г. и е отбелязано, че при прегледа на счетоводните документи и регистри е установено, че загубите са в резултат на отчетени като текущи разходи направени разходи във връзка с инвестиционните имоти и начислени амортизации. От страна на ревизиращия екип са предприети действия за отправяне на искане за възлагане извършването на експертиза за определяне на пазарна цена по смисъла на § 1, т.8 от ДР на ДОПК, определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на § 1, т.10 ДР на ДОПК на наемите на недвижимите имоти. В искането е посочено, че ревизираното лице притежава активи/имущество съгласно съставени от управителя му справки от № 1 до № 5 за активи и за ликвидни и изискуеми задължения – 3 бр. апартаменти и 4 бр. паркоместа, намиращи се в [населено място], на [улица] вх. А.

На 27.04.2021г. публичният изпълнител издава ПНПОМ № С210022-023-0001251, с което спрямо жалбоподателя е наложена възбрана върху гараж К. 68134.1971.2971.1.70 самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1971.2971.1.70 с площ 16,3 кв. метра, имотна партида № 501472 на [улица] ет.минус 3 с цена на придобиване 20025,64 лв. с нотариален акт № 136, том СХХVII, рег. № 56124 дело 40466 от 25.08.2017г. по описа на Служба по вписванията при СРС. ПНПОМ е оспорено пред ответника на 17.05.2021г., който се произнесъл с оспорваното решение, съобщено на адресата си на 31.05.2021г. Депозираната на 2.06.2021г. жалба, въз основа на която е образувано настоящето производство, е допустима.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от

дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложениата с ПНПОМ възбрана.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорът по делото е концентриран върху преценката на третото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Мерките са наложени съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 ДОПК с издаване на постановлението, в хода на ревизията, която е започнала на 12.11.2020г. с издаване на ЗВР № Р-22220420006872-020-001. В периода 12.11.2020г. – 27.04.2021г. ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С. (главен публичен изпълнител Ц.). Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК. Доводите на публичния изпълнител се изразяват в това, че от страна на ревизиращия екип са предприети действия за отправяне на искане за възлагане извършването на експертиза за определяне на пазарна цена по смисъла на § 1, т.8 от ДР на ДОПК, определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на § 1, т.10 ДР на ДОПК на наемите на недвижимите имоти. Посочени са предполагаемият размер на задължението и предположението, че ще се затрудни събирането му.

Липсват обаче каквито и да било факти, които да обосноват извод за възникнала обезпечителна нужда. А последната е налице не когато се установи вероятност от възникване на задължение, а когато се установят обстоятелства, че съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на това публично задължение. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния взискател. Съображения в тази връзка не се съдържат както в ПНПОМ, така и в решението на ответника, поради което само на това основание наложената обезпечителна мярка се

явява незаконосъобразна. В настоящото производство въпросът със законосъобразното възникване на публичното задължение на дружеството и изобщо с вероятността подобно задължение да възникне не подлежи на преценка и контрол. Относим е единствено фактът дали при възникване на подобно задължение неговото събиране ще бъде осуетено или затруднено. Именно този относим факт следва да намери място при мотивиране на едно ПНПОМ, защото той би разкрил липсата или наличието на обезпечителната нужда.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 1, т. 1–4 ДОПК до този праг съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 2 ДОПК и забранява неговото превишение. Освен това изискването е мерките да не затрудняват лицето. В случая тези изисквания не са спазени, тъй като от една страна посоченият размер на предполагаемото задължение е 12239,85 лв., а е наложена възбрана върху недвижим имот с придобивна цена 20025,64 лв. Следователно изискуемият се от чл. 195, ал. 7 ДОПК баланс е нарушен, не са спазени изискванията на закона при преценка на налаганата обезпечителна мярка и тя да не затруднява значително длъжника.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според чл. 121, ал. 1 ДОПК е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Тази констатация е необоснована предвид липсата на конкретни данни за това дали притежаваното от жалбоподателя имущество позволява събиране на задълженията от ревизията, както и какво е поведението му досега по изпълнение на ликвидните и изискуеми публични задължения.

Целта на уредбата е защита на публичния интерес, на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обаче обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Преписката не съдържа данни, а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. В ПНОМ липсва какъвто и да е било анализ на твърдените факти и обстоятелства, за да се приеме, че е застрашено удовлетворяването на публичния кредитор. Единствено е посочено бланкетното - ще се затрудни събирането на публичното вземане и липсата на данни в регистъра за имоти и регистрирани МПС. По принцип липсата на данни за недвижими и движимо имущество е индичия за затруднения или невъзможност за събиране на предполагаемите вземания, но това не може да бъде единствено основание за налагането на обезпечителните мерки, ако изводът за наличието на действителен и сериозен риск за събиране на публичните вземания не се подкрепя от други факти и доказателства - такива, които се извличат от естеството, характера и продължителността на търговската дейност на задължения субект, неговата фискална история, в това число резултати от ревизии и проверки, наличие на други непогасени публични задължения, конкретни негови действия – например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки,

укриване на информация, разпореждане с имущество след възлагането на ревизия и др., каквито данни в случая липсват. При това положение ПНПОМ не съдържа мотиви, които да правят обоснован извода на публичния изпълнител, че без конкретната обезпечителна мярка събирането на непогасените публични задължения, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Следва да се има предвид и че общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на акта и изпълнението му спрямо засягането на правата и законните интереси на адресата му, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението ѝ, по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на 197 ДОПК. Доколкото в случая не е сторено това, следва да се приеме, че не е спазен и принципът на съразмерност, наред с немотивираността.

С оглед изложеното, Решение № ПО-49/ 25.05.2021г. на директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх № С210022-023-0001251/ 27.04.2021г. като незаконосъобразно издадени следва да бъдат отменени.

Жалбоподателят претендира разноски, каквито е направил за заплащане на държавна такса от 50 лв. и в този размер като своевременно поискани те му се присъждат.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-49/ 25.05.2021г. на директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх № С210022-023-0001251/ 27.04.2021г

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представявано от управителя М. О. 50 (петдесет) лв. разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: